



**Republika Srbija**  
**VRHOVNI KASACIONI SUD**  
**Uzp 234/11**  
**30.03.2012. godina**  
**Beograd**

**U IME NARODA**

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Vesne Popović, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu H.B.T.M.M. M.N., podnetom preko punomoćnika G.P. i M.P., advokata iz B., za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda 15 U 10375/10 (2009) od 17.03.2011. godine, uz učešće protivnih stranaka Zavoda za intelektualnu svojinu Republike Srbije i T.Lj.p.i.t.p.z.t.i. d.o.o. Lj., S., koga zastupa advokat O.P. iz B., u predmetu prestanka žiga, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 30.03.2012. godine, doneo je

**P R E S U D U**

Zahtev se UVAŽAVA, UKIDA presuda Upravnog suda 15 U 10375/10 (2009) od 17.03.2011. godine i predmet vraća Upravnom sudu na ponovno odlučivanje.

**O b r a z l o ž e n j e**

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnosioca zahteva podneta protiv rešenja Zavoda za intelektualnu svojinu Republike Srbije broj 40740 Ž-1993-722 od 05.06.2009. godine kojim je odbijen zahtev tužioca podnet dana 08.07.2008. godine za prestanak žiga Ž-1993-722 u reči B.L.G. nosioca T.Lj. d.o.o Lj., S., zbog nekorišćenja na teritoriji Republike Srbije i odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

U zahtevu, koji je podneo na osnovu člana 49. stav 2. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima, podnosilac osporava zakonitost pobijane presude zbog pogrešne primene Zakona o žigovima i povrede pravila postupka koja je bila od uticaja na rešenje ove stvari. Ukazuje da pobijanom presudom nisu ocenjeni navodi koje je isticao i u tužbi i to da li kopije računa koje je dostavio protivnik predlagača mogu predstavljati valjane dokaze o korišćenju žiga u relevantnom periodu i pored nedostataka na koje je ukazao tužilac, da li prodaja cigareta na Kosovu (kao delu Srbije) koja je protivna odredbama Zakona o duvanu Republike Srbije, može predstavljati validno korišćenje žiga u Srbiji i da li fotokopije cigareta sa akciznim markicama na kojima se ne vidi datum izdavanja mogu predstavljati dokaz o korišćenju žiga u relevantnom periodu, kao i da je relevantan period za koji je potrebno utvrditi da li je žig korišćen ili nije period od 08.07.2003. do 08.07.2008. godine s obzirom da je zahtev za prestanak žiga zbog nekorišćenja u ovom predmetu podnet 08.07.2008. godine. Navodi da je tuženi organ kao valjane dokaze o korišćenju žiga prihvatio kopije računa, bez provere da li su te kopije verne originalu, što je protivno članu 156. ZUP-a. Pored toga, izdavalac tih računa i tovarnih listova je firma iz druge države (Makedonija), a na njima nema pečata Carine Republike Srbije niti je dostavljena carinska dokumentacija koja bi pokazala da je roba zaista uvezena u Republiku Srbiju. Nadalje, ukazuje da je eventualna prodaja cigareta na Kosovu (kao delu Srbije) vršena protivno imperativnim normama Zakona o duvanu Republike Srbije, zbog čega ne može predstavljati validno korišćenje žiga u Srbiji. Takođe se na fotografijama cigareta sa akciznim markicama privremene administracije Kosovo ne vidi datum njihovog izdavanja zbog čega su ove markice mogle biti izdate već od 1999. godine kada je navedena administracija ustanovljena pa ni ove fotografije ne predstavljaju valjan dokaz o prodaji cigareta u relevantnom periodu. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i preinači pobijanu presudu.

Zavod za intelektualnu svojinu Republike Srbije, postupajući po nalogu Vrhovnog kasacionog suda, dostavio je sudu celokupne spise predmeta Ž-1993-722 registarski broj 40740, ali u ostavljenom roku nije dostavio odgovor na zahtev. Protivna stranka, T.Lj.p.i.t.p.z.t.i. d.o.o., u odgovoru na zahtev ističe da je pobijana presuda u svemu pravilna i na zakonu zasnovana, jer je osporenim rešenjem Zavod za intelektualnu svojinu pravilno utvrdio da nisu ispunjeni uslovi propisani Zakonom o žigovima za prestanak žiga zbog nekorišćenja. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud zahtev odbije, kao neosnovan.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je osnovan.

Prema obrazloženju pobijane presude, Upravni sud je tom presudom odbio tužbu tužioca, jer je našao da je pravilno osporenim rešenjem odbijen njegov zahtev podnet 08.07.2008. godine za prestanak žiga broj Ž-1993-722

u reči B.L.G. nosioca T.Lj.p.i.t.p.z.t.i. d.o.o Lj., zbog nekorišćenja na teritoriji Republike Srbije. Po oceni Upravnog suda, osporeno rešenje je doneto na osnovu pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primenu materijalnog prava, a navodi tužbe su bez značaja za drugačiju ocenu njegove zakonitosti. Ovo iz razloga što je tuženi organ uvidom u materijalne dokaze, kopije računa kao i na osnovu podnesaka predlagača i protivnika predlagača utvrdio da je predmetni žig bio na tržištu Republike Srbije u legalnim tokovima trgovine u periodu od pet godina od dana upisa žiga u registar žigova odnosno od dana kada je žig poslednji put korišćen, kao i da se roba označena B. cigaretama prodavala na teritoriji Kosova i Metohije, znači Republike Srbije u kontinuitetu u dužem vremenskom periodu u velikim količinama. Stoga je, po oceni Upravnog suda, pravilan zaključak tuženog organa da je protivnik predlagača, vlasnik žiga, dokazao da je žig ozbiljno korišćen za obeležavanje robe za koju je registrovan.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je Upravni sud donošenjem te presude bitno povredio pravila postupka propisana članom 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Sl. list SRJ“ broj 46/96), koji se primenjuje na osnovu člana 77. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik RS, broj 111/09), kada je prihvatio razloge osporenog rešenja, a da pri tome nije dao ocenu navoda tužbe kojima su ti razlozi detaljno osporeni i u pogledu činjeničnog stanja i u pogledu primene materijalnog prava. Naime, iz dostavljenih spisa vidi se da je tužilac u tužbi, a i u upravnom postupku, detaljno osporavao valjanost dokaza - računa, koje je nosilac žiga dostavio na okolnost njegovog korišćenja u relevantnom periodu, jer su prihvaćeni u fotokopijama bez uvida u original, što je suprotno članu 156. Zakona o opštem upravnom postupku, da nije dostavljena carinska dokumentacija iz koje se vidi da je roba uvezena u Republiku Srbiju, da je eventualna prodaja cigareta na Kosovu vršena protivno imperativnim normama Zakona o duvanu Republike Srbije, te da se na akciznim markicama koje se nalaze na fotografisanim paklicama cigareta ne vidi datum njihovog izdavanja. Iz navedenih razloga tužilac ukazuje da iz dokaza u spisima ne proizilazi da je predmetni žig ozbiljno korišćen na teritoriji Republike Srbije u periodu od 08.07.2003. do 08.07.2008. godine, koji je po navodima tužbe relevantan period u smislu člana 53. st. 1. Zakona o žigovima („Sl. list SCG“, br. 61/04 i 7/05). Ovom odredbom je propisano da nadležni organ može, na zahtev zainteresovanog lica doneti rešenje o prestanku žiga ako nosilac žiga ili lice koje on ovlasti, bez opravdanog razloga nije na domaćem tržištu ozbiljno koristilo žig za obeležavanje robe, odnosno usluga na koje se žig odnosi i to neprekidno u trajanju od pet godina od dana upisa žiga u registar žigova odnosno od dana kada je žig poslednji put korišćen, a u postupku po zahtevu za prestanak žiga zbog nekorišćenja, nosilac žiga ili lice koje on ovlasti dužno je da dokaže da je žig koristilo. Imajući u vidu citiranu zakonsku odredbu, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je ocena navoda tužbe od bitnog uticaja na pravilnost i zakonitost rešavanja ove upravne stvari. Međutim, Upravni sud nije u obrazloženju pobijane presude cenio navode tužbe niti se upuštao u ocenu validnosti dokaza i tačnost činjeničnih zaključaka koje je tuženi izveo iz tih dokaza, a nije dao ni ocenu pravilnosti određivanja relevantnog perioda u kome se ima utvrditi da li je predmetni žig korišćen, već je samo uopšteno naveo da su ti navodi bez uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja. Iz osporenog rešenja vidi se da je tuženi organ u upravnom postupku samo paušalno cenio navode podnosioca zahteva za prestanak žiga, ističući da je prema preambuli Ustava Republike Srbije, Pokrajina Kosovo i Metohija sastavni deo teritorije Srbije, što je nesporno. Osim toga, u dostavljenim spisima nalaze se samo fotokopije računa, pa je Upravni sud i u ovom delu bio u obavezi da oceni navode tužbe prema kojima je ovakvo postupanje tuženog organa protivno članu 156. Zakona o opštem upravnom postupku.

Prema obrazloženju pobijane presude tuženi je pravilno utvrdio da je predmetni žig korišćen na teritoriji Republike Srbije u periodu od pet godina od upisa žiga, odnosno od dana kada je žig poslednji put korišćen, ali Upravni sud nije odredio koji je to relevantan period u konkretnom slučaju u smislu zakonske odredbe prema kojoj se rok nekorišćenja žiga računa po drugom osnovu, odnosno pet godina od dana kada je žig poslednji put korišćen. Stoga se Upravni sud mora odrediti i oceniti navode tužbe kojima se ukazuje da se rok nekorišćenja žiga po ovom drugom osnovu računa pet godina unazad od dana podnošenja zahteva za prestanak žiga.

Kod iznetog stanja ove upravne stvari, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je Upravni sud pobijanom presudom povredio i pravo podnosioca zahteva na obrazloženu sudsku odluku kao element prava na pravično suđenje. Ovo pravo je predviđeno članom 32. stav 1. Ustava Republike Srbije ("Sl. glasnik RS" broj 98/06) i predstavlja obavezu suda da obrazloži svoju odluku jer stranka ima pravo da bude upoznata sa stavovima suda na kojima je ta odluka zasnovana. To pravo stranke je praćeno dužnošću suda da iznese razloge svoje odluke koji čine garanciju objektivnosti suđenja i sprečavaju moguće zloupotrebe. Obaveza obrazloženja sudske odluke odnosi se na ključne argumente koji moraju biti precizno i jasno navedeni kako u pogledu odlučnih činjenica tako i u pogledu primene materijalnog prava. Ispitujući u upravnom sporu zakonitost osporenog upravnog akta u granicama zahteva iz tužbe, sud ne mora da prihvati razloge tužioca, ali je dužan da ih razmotri i da se o njima izjasni, što Upravni sud pobijanom presudom nije učinio.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud nalazi da su pobijanom presudom povređena pravila postupka koja su od bitnog uticaja na rešenje stvari, pa je na osnovu člana 55. stav 3. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu i predmet vratio Upravnom sudu koji je dužan da raspravi pitanja na koja mu je ukazano ovom presudom.

**PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU**

dana 30.03.2012. godine, Uzp 234/11

Zapisničar,

Radojka Marinković,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.

